

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225906
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8115225906.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: X. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. B. XXX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 7.498,74 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/413/2015-49 zo dňa 08.02.2016, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobkyni

III. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 7.498,74 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z priznanej istiny do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku od 23. 01. 2016 do zaplatenia, nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 935,98 eura a tieto uhradiť priamo na účet právneho zástupcovi žalobkyni JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66 na účet vedený vo VÚB Prešov, č. ú.: SK72 XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXX do 3 dni od právoplatnosti rozsudku, zaplatiť štátu na účet Okresného súdu v Prešove súdny poplatok 449,90 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zamietol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prešov.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 37 ods. 1, § 39, § 40, § 52, § 53 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, ust. § 4 ods. 1 až 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 87 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. 06. 2016 (ďalej len „OSP“).

3. Súd prvej inštancie konštatoval z predloženej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXX-XXXXX podpísanej dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že druhá strana tejto zmluvy je absolútne nečitateľná pre drobné a rozmazané písmo, takže ani súd sa nemohol oboznámiť s obsahom zmluvných podmienok, ktoré mali byť predmetom zmluvných dojednaní na druhej strane zmluvy. Žalobkyňa dostala od žalovanej k dispozícii len takúto nečitateľnú zmluvu s tým že čitateľná je len prvá strana zmluvy. Súd prvej inštancie

považoval za pravdivú argumentácia žalobkyne, že tieto údaje sú pre ňu nezrozumiteľné a neurčité, lebo pod písm. B - H sú uvedené len čísla, ktoré je potrebné zaraďovať pod zmluvné dojednania na druhej strane, ktorá je však nečitateľná. Preto dospel k záveru, že táto zmluva je neurčitá a nezrozumiteľná v dôsledku nečitateľného textu, teda z dôvodu nedostatku písomnej formy a v zmysle § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je takáto zmluva neplatná. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia ako rozdielu medzi poskytnutou výškou úveru a revolvingu 3.135,33 a zaplatenými platbami ňou vo výške 10.634,07 eura, t. j. sumy 7.498,74 eura. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. V tomto sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že zo strany žalovanej ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a pripojil sa k právnomu názoru, ktorý vyslovil Krajský súd v Prešove v konaní, č. k. 21Co 72/2014 zo dňa 19.03.2015, v obdobnom spore vedenom proti žalovanému. Podľa názoru súdu prvej inštancie je správna aplikácia objektívnej 10 - ročnej premlčacej lehoty, ktorá sa počíta odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo a týmto dňom je deň 14.07.2012, lebo žalovaná ako nebankový subjekt, ktorá dlhodobo vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania úverov je povinná poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov a použitie neprijateľných zmluvných podmienok a neuvedenie RPMN a ročnej úrokovej sadzby, resp. neurčitým a nezrozumiteľným spôsobom uvedené zmluvné podmienky v zmluve nemožno inak hodnotiť ako zámerné za účelom získania bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech takýmito praktikami. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nepovažoval námietku premlčania vznesenú žalovanou za dôvodnú a priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 7.498,74 eura, ktoré je povinná jej vydať žalovaná. Žalobkyňa žiadala priznať úrok za omeškanie od doručenia žaloby žalovanej, k čomu došlo dňa 23. 01. 2016. Výška úroku je stanovená úrokovou sadzbou ECB plus 5 percentuálnych bodov k 1. dňu omeškania, čo v prejednávanej veci predstavuje 5,05 %. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni tento úrok od 23. 01. 2016 do zaplataenia. Súd prvej inštancie zamietol námietku miestnej príslušnosti Okresného súdu Prešov z dôvodu, že miestna príslušnosť súdu je založená podľa § 87 písm. f) OSP, podľa ktorého popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa ako spotrebiteľka založila miestnu príslušnosť Okresného súdu Prešov podľa svojho bydliska, čo je v súlade so zákonným ustanovením.

4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, keď priznal právnomu zástupcovi žalobkyne vyúčtované trovy konania v celkovej výške 935,98 eur, lebo ide o účelne vynaložené trovy konania v súvislosti s uplatnením práva na súde.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že v konaní došlo k vadám, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná namietala nesprávny procesný postup súdu, ktorý nerozhodol o uplatnenej námietke miestnej príslušnosti spôsobom upraveným v OSP. Súd nemal vo veci ďalej konať a už vôbec nie rozhodovať o meritórnom spôsobom do času, kým nebude zákonným spôsobom ustálené, ktorý súd je príslušný teda s tým súvisiacia otázka zákonného sudcu. Napadla rozhodnutie o námietke miestnej príslušnosti. Ustanovenie § 87 písm. f) OSP predstavuje výnimku z pravidla miestnej príslušnosti. Každá výnimka sa musí vykladať reštriktívne. Zákonná úprava neurčuje, že súd spotrebiteľa je príslušný na všetky spory, ale na spory zo spotrebiteľskej zmluvy. Akékoľvek iné spory, ktoré zo zmluvy nevyplývajú, nie sú prípadom na ktorý sa dá aplikovať § 87 písm. f) OSP. Napadla postup súdu a závery, ktorými vyhodnotil uplatnenú námietku premlčania. V konaní nebola dokázaná žiadna skutočnosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a tiež závery o úmyselne získanom obohatení. Závery súdu o úmyselné získanom obohatení vylučuje fakt, že nároky z rovnakej zmluvy boli súdmi opakovaně priznané a zmluva posúdená ako platná. Posúdenie zmluvy ako platnej vylučuje teoretickú úvahu o tom, že uzavretím rovnakej zmluvy sledoval žalovaný ziskanie bezdôvodného obohatenia. Z rozsudku nie je zrejmé, aký dôkaz súd vykonal za týmto účelom a z akého dôkazu zistil, že na základe konkrétnych skutkových okolností žalovaný sledoval ziskanie bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 10C/178/2007 zo dňa 28.09.2008 a Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/516/2015. Poukázala taktiež na rozpory v záveroch súdu prvej inštancie o úmyselnom bezdôvodnom obohatení už v tom, že kedy na jednej strane súd odôvodňuje neplatnosťou zmluvy uzatváratej a datovanej zo dňa 08. 04. 2005 a súčasne tvrdí, že bezdôvodné obohatenie nastalo dňom 14. 07. 2012. Žalovaná taktiež namietala, že súd prvej inštancie pochybil pri dokazovaní, pretože nevychádzal z rovnopisu uzavretej zmluvy o revolvingovej pôžičke. Ak bola pre súd nečitateľná fotokópia, mal uložiť žalobcovi alebo žalovanému predloženie originálu. Súd si zamenil čitateľnosť za

určitosť či zrozumiteľnosť zmluvy. Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovej pôžičke sú zmluvné dojednania a prílohy špecifikované v zmluvných dojednaniach. Tieto sú podpísané. Žalobkyňa nikdy nenamietala, ani pri uzavretí zmluvy, ani následne, že zmluvným dojednaniám nerozumie a že sú nečitateľné. Na líčnej strane zmluvy sa postupne uvádzajú jednotlivé údaje týkajúcej sa revolvingovej pôžičky (B), revolvingu (C), úverového limitu (D), zmluvnej odmeny (E), poplatku (F) a zápočet (G). Následne v zmluvných dojednaniach sa uvádza, že údaj uvedený v časti B ods. 1 je výška pôžičky, v časti B ods. 2 počet splátok, v časti B ods. 3 výška splátky, v časti B ods. 4 hodnota RPMN, v časti E ods. 1 údaj o výške zmluvnej odmeny a úver. Obdobne sa v časti C uvádzajú údaje dojednané pre revolving. Vzhľadom na uvedené zákonný dôvod na posúdenie zmluvy ako neplatného právneho úkonu nebol dôvodný. Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré zákon účinný v čase jej uzavretia predpisoval pre to, aby mohol vzniknúť platný nárok z takejto zmluvy. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a žalobu zamietol, eventuálne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Vo vyjadrení k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR žalobkyňa zdôraznila, že z predmetného rozhodnutia, nevyplyvajú závery, že by u veriteľa poskytujúceho spotrebiteľské úvery, bolo úmyselné bezdôvodné obohacovanie sa na úkor spotrebiteľa, s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, vylúčené. Podľa žalobkyne je samotným konaním žalovanej dokázaný priamy úmysel, bezdôvodne sa na môj úkor obohatiť, a to jeho konaním po uzatvorení vadnej zmluvy, prijatím každej jednej splátky, po tom, čo vrátila reálne jej poskytnutú sumu. Prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie, sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal. Je toho názoru, že je vylúčené, aby žalovaná, ako profesionál v poskytovaní úverov, nepoznala spotrebiteľské právo a prijímala platby nad spotrebiteľovi poskytnutú sumu pri neplatných úveroch, alebo nad istinu úveru pri bezúročných a bezpoplatkových úveroch. Ďalším dôkazom o úmysle veriteľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľa obohacovať, prijímaním platieb od spotrebiteľa po splatení spotrebiteľovi poskytnutej sumy, je taktiež prijímanie takýchto platieb, po splatení poskytnutej sumy v dobe, keď už veriteľovi je známa judikatúra k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a k neplatnosti spotrebiteľských zmlúv, a to nielen týkajúca sa iných podnikateľských subjektov, poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ale aj vo veciach, v ktorých bol sám stranou takéhoto konania. Z uvedených dôvodov navrhla odvolaním žalovanej napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mi náhradu odvolacích trov v plnom rozsahu.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 18.10.2018, sp. zn. 1Cdo 238/2017 zrušil rozsudok tunajšieho súdu z 26. 06. 2017, č. k. 18Co/110/2016-87 v celom rozsahu a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny záver odvolacieho súdu ohľadne toho, že samotný fakt, že bankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto bankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Na základe uvedeného tak dospel k záveru, že právne posúdenie objektívnej premlčacej lehoty bolo nesprávne. Zároveň podotkol, že súd si musí ujasniť, z akého dôvodu bezdôvodne obohatenie vzniklo, čo následne determinuje tak okamih bezdôvodného obohatenia, ako aj začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia.

9. Na základe uvedeného odvolací súd v odvolacom konaní, viazaný právnym názorom najvyššieho súdu opätovane posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalovanej v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

10. Odvolací súd sa najprv zaoberal odvolacími námietkami žalovanej týkajúcimi sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie.

11. Odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ust. § 105 ods. 1 a § 167 ods. 1 OSP a nerozhodol o námietke miestnej príslušnosti samostatne nie je dôvodná. Z ustanovenia § 167 ods. 1 druhá veta OSP síce vyplýva možnosť súdu o podmienkach konania (t.j. vrátane miestnej príslušnosti) rozhodnúť vo forme uznesenia, Občiansky súdny poriadok však v ustanovení § 105 ods. 1 a 2 OSP nezakotvoval povinnosť súdu rozhodnúť o podanej námietke účastníka konania o nedostatku miestnej príslušnosti súdu na prejednanie a rozhodnutie veci, keď výslovne zakotvuje len povinnosť svoju miestnu príslušnosť skúmať a v závislosti na výsledku tohto skúmania neodkladne postúpiť vec inému súdu bez rozhodnutia alebo pokračovať v konaní o podanom návrhu. Z postupu súdu v konaní a odôvodnenia napadnutého rozsudku zjavne vyplýva, že súd prvej inštancie na námietku žalovanej svoju miestnu príslušnosť skúmal a dospel k záveru, že je miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci a svoj názor v odôvodnení rozsudku primerane vysvetlil.

12. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa rozhodnutia súdu prvej inštancie o námietke miestnej príslušnosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie bol toho názoru, že je v danej veci miestne príslušný s poukazom na § 87 písm. f) OSP. Odvolací súd sa názorom súdu prvej inštancie stotožňuje. Podľa dôvodovej správy k zneniu ustanovenia § 87 písm. OSP Zákonom č. 384/2008 Z. z. je rozšírenie miestnej príslušnosti, danej na výber príspevkom k rozšíreniu ochrany spotrebiteľa vnútroštátnymi orgánmi členských štátov Európskej únie. Je nepochybné, že žalobkyňa je spotrebiteľom v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalovaná je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade je významné len to, že spor vznikol zo zmluvy, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Ustanovenie § 87 písm. f) OSP umožňuje spotrebiteľovi, aby podal žalobu okrem všeobecného súdu žalovaného aj na súde, v obvode ktorého má svoje bydlisko (Prešov). Keďže žalobkyňa toto právo voľby miestnej príslušnosti využila, došlo tým k založeniu miestnej príslušnosti Okresného súdu Prešov.

13. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch znení účinnom k 08. 04. 2005 (ďalej len ZoSÚ),, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

14. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

15. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva že žalobkyňa so žalovanou uzatvorila dňa 08. 04. 2005 zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX. Formulár Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX spoločnosti PROFIREAL Slovakia (pôvodné obchodné meno žalovanej) okrem časti A - Zmluvné strany, ktoré možno mať za jednoznačnú a účastníci zmluvného vzťahu sú tu náležite identifikovaní, je v ostatných častiach a to: B - Revolvingová pôžička, C - Revolving, D - Úverový

limit, E - Zmluvná odmena, F - Poplatok, G- Zápočet vyplnený tak, že v kolónkach označených ako „ods. 1 až 4“ pridružených k jednotlivým častiam sú uvedené „holé“ čísla. V Časti B - Revolvingová pôžička, v kolónkach označených ako „ods. 1“ je uvedené číslo „144.000“, ako „ods. 2“ uvedené číslo „36“, ako „ods. 3“ uvedené číslo „4.000“, ako „ods. 4“ uvedené číslo „26,43“. V Časti C - Revolving, v kolónke „ods. 1“ číslo „96 000“, v kolónke „ods. 2“ číslo „25,16“, taktiež v Časti D - Úverový limit, v kolónke „ods. 1“ číslo „192 000“, v Časti E - Zmluvná odmena, v kolónke „ods. 1“ číslo „72 000“, v kolónke „ods. 2“ číslo „47 040“, v Časti F - Poplatok, v kolónke „ods. 1“ číslo „1500“, v Časti G - Zápočet v kolónke „ods. 1“ číslo „25.005“ a v časti H - Typ zmluvy o revolvingovej pôžičke v kolónke „ods. 1“ je uvedené Bonus.

17. Je nepochybné, že zmluva o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 OZ, nakoľko žalovaná vystupovala v postavení dodávateľa keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Okrem aplikácie ustanoví OZ o spotrebiteľských zmluvách sa na predmetný vzťah budú aplikovať aj ďalšie predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľov

18. Je nesporné, že ustanovenie § 4 ZoSÚ má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväziť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie.

19. Účelom právnej úpravy je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalovaná ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 ZoSÚ). V predmetnej veci v zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným nie je uvedený úrok, ale zmluvná odmena za poskytnutie úveru. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 ZoSÚ). S neuvedením ročnej úrokovej sadzby sa nespája neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako už bolo spomínané, v takom prípade veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky neuvedené v zmluve. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré má povinnosť vydať podľa § 451 OZ.

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, pokiaľ sú posudzované nároky žalobkyne na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

21. Podľa § 107 ods. 1 - 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Pokiaľ ide 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, odvolací súd konštatuje, že žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

23. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaná minimálne vedela, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z. z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom

predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Zákon č. 258/2001 Z. z. platný a účinný už od 01.10.2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 5 a to uvádzať v zmluvách úroky a poplatky, inak veriteľ od spotrebiteľa nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva bola uzavretá v roku 2005, tzn. už v štvorročnej dobe podnikania žalovanej v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade absencie uvedenia úrokov a poplatkov. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Žalovaná ako profesionál v poskytovaní úverov pokiaľ neuviedla podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musela vedieť, že tým spôsobom bude inkasovať od žalobkyne úroky, na ktoré nemá právo. Ak tieto úroky napriek tomu inkasovala, musela si byť vedomá, že sa na úkor žalobkyne obohacuje.

24. Konanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá nerešpektovala ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jej konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipovala žalovaná a predložila ho na podpis žalobkyne, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

25. Pre začiatok plynutia 3-ročnej, príp. 10-ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006). V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa prijatia plnenia presahujúceho sumu poskytnutého úveru (3.135,33 eura) žalovaným, t.j. 12.06.2007 (kedy bola žalobkyne zrazená splátka vo výške 120,03 eura), je teda zrejme, že žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej 10 ročnej premlčacej doby (žaloba doručená súdu 14.10.2015).

26. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na písomné pripomienky Komisie EÚ k návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného tunajším súdom vo veci Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19, podľa ktorých článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením spotrebiteľa na základe nekalej zmluvnej podmienky, má pre uplatnenie objektívnej premlčacej doby desať rokov od momentu, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa.

27. Odvolací súd navyše dodáva, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa podala aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela najskôr dňa 22. 09. 2015 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalobkyňa predložila prvoinštančnému súdu o tejto skutočnosti listinný dôkaz (č. I. 8 spisu). Keďže právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané nie je, bezdôvodné obohatenie vo výške 7.498,74 eura je žalovaný v zmysle § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka povinný žalobkyne vydať tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

29. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 453 ods. 3 CSP, § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní mal úspech žalovaný, preto v zmysle zásady úspechu priznal odvolací súd

žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo vzťahu k žalobkyni v rozsahu 100%. V odvolacom konaní mala naopak úspech žalobkyňa, preto v zmysle zásady úspechu, odvolací súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% vo vzťahu k žalovanej.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).